

בכונת ספק או דאורייתא או דרבנן כנלענ"ד. ובוראי חכמי ירושלים אין צריכים לי ולהוראתי, מכ"מ הגלענ"ד כחכתי. עכ"ל.

הרי מדבריו יוצא דאליבא דהרמב"ם דין האומר על דרבנן שהוא מה"ת עובר על כל חוסף, שייך גם לגבי חייד. וכדאי זו גם דעת הרמב"ן והראב"ד, כמ"ש לעיל. וה"ה האומר על דבר שהוא מה"ת שהוא רק מדרבנן דעובר על כל חגרע. מן האמור לעיל גם נחמדש לן דדין כל חוסף אינו רק בחוספת מעשה, אלא גם באינו חוסף על המעשה, ורק אומר שזה מה"ת אף שזה רק מדרבנן. וכן שרין כל חוסף שייך אפי' במחשבה, דאם מכין (וכוונה ודאי סגי במחשבה) על מצוה דרבנן שהוא מה"ת עובר בכל חוסף, וכן להיפך. ומזה גם יוכן הא דכל חוסף שלא בעת המצוה חלוי בכוונה לקיים המצוה, כגון הישן בסוכה בשמיני, לשם מצוה סוכה. דעל הכוונה גם שייך ב"ת ואזי ניתן לומר דהכוונה קובעת אם עובר על ב"ת אם לא.

אמנם בחלקת יואב חאו"ח סי' ב' הביא דמחוס' בכמה מקומות משמע דלא ס"ל כרמב"ם כהל' ממורים. ור' שם דמשמע דעפ"י רש"י ר"ה ל"ג ושלטי גבורים שם, נראה דיש גם נ"מ עפ"י לגבי נשים המקיימות מ"ע שהזמן גרמא שהן פטורות מהן, אי עברי על כל חוסף. ואכן הפמ"צ בפתחת כוללת ח"א אות מ', כ': ומ"מ ראוי להודיעם לנשים שהם פטורים רק שהם מחמירים על עצמם.

ו.

אמנם החלקת יואב לא ס"ל ככדורי יעקב, וכ' בספרו או"ח סי' ל"ג, הנה יש לחקור אם נחמדין למצוה דרבנן, אם יוצא מה"ת למ"ד מצוות צריכות כונה, וגם מצינו בהרבה מצוות דיש בהם מחלוקת אם הוא מה"ת או רק מדרבנן כגון ספירה בזה"ז, ולהסבירים שהוא דרבנן צריך לדין שהוא דרבנן דאל"כ עובר בכל חוסף כמ"ש הרמב"ם כהל' ממורים (פ"ב ה"ט) גבי בשר בחלב וא"י יוצא מה"ת להסבירים שהוא מה"ת, ואף דהמג"א סי' ס"ק ג' כתב בשם הדרכ"י דמצוה דרבנן ל"צ כונה, וא"כ לכאורה נאמר כיון דעובר שהוא מדרבנן א"כ אין כונה שלו כלום כיון דעובר דא"צ כונה, אך הסברא אינו כן, ודין דמ"מ הוא מכין, יוצא ידי חובתו אף מה"ת עכ"ד. עי"ש ראיותיו, ובסמך מה שיש לדרן בהן.

ולכאורה צ"ע עצם מסקנתו, דהא כשם שכי' דמצוה דרבנן אינו יכול לכוין דהוא מה"ת כיון דאזי יעבור על כל חוסף, א"כ ה"ה אם מכין דהוא מדרבנן, למ"ד דזה מה"ת, עובר על כל חגרע, וכמו שכי' הכדורי יעקב שהובא לעיל.